

uredničko slovo

U početku je sumnja i pitanja. Jesmo li uspjeli animirati sva raspoloživa pera i potaknuti njihovu kreativnost? Imaju li iznijete spoznaje težinu koja prelazi lokalne okvire? Jesu li Vela Luka i otok Korčula dobili časopis kojim će se moći ponositi i koji će sutra posvjedočiti o intelektualnim dosezima (kakvi god oni bili) jedne sredine na periferiji? Hoće li časopis zaintrigirati javnost i steći čitateljsku publiku?

Početak je bio sve samo ne siguran i samouvjeren. Udruga Lanterna je sazdana u kratko vrijeme na samom koncu 2015., ali bez početnog elana. Članovi ni u prvim mjesecima nisu točno znali što i kako, a još problematičnije bilo je pitanje „kada“ u moru drugih obaveza i odgovornosti. Osmišljavanje časopisa bilo je popraćeno imperativom stvaranja drukčije koncepcije, nekopiranja i nepodilaženja širim ukusima. Ali isto tako i brojnim nedoumicama kako to točno provesti. Možemo reći da je temeljni pokretački motiv bila potreba bilježenja sadašnjosti, često i prošlosti, ali uvijek s ciljem otvaranja nekih budućih putova i novih mogućnosti. Javno objavljeni poziv na tekstove naišao je na potpuni muk u Veloj Luci. Je li zazvučao pretenciozno i svisoka ili ne, nije privukao niti jedno pero. Preostalo nam je angažirati vlastite snage i direktnim kontaktima privući potencijalne autore. U tome smo, srećom, donekle uspjeli. I to bez honorara, samo s dobrom voljom. Netko gradi vikendice i apartmane, mi pišemo članke. S prokušanim perima kao što su Živan Filippi i

Frano Petković, ovaj je časopis dobio općekorčulansku notu. Kao što je i prof. Petković rekao predavši rad: „Neka ovaj moj tekst bude prilog iskoraku vašeg časopisa izvan luških okvira“. Dakle, Lanterna je velolučki časopis, ali ne želimo ga ograničavati, ponajmanje luškom valom ili Korčulom kao otokom, želimo da ima širinu i otvorenost Mediterana, da bude oslonjen na tradiciju, okrenut suvremenosti i sutrašnjici.

Zašto časopis isključivo za kulturna pitanja? Zato što je kultura, priznali mi to ili ne, ne samo vrlo važan segment života već i njegovo nadgrađe. Najsajnije stranice ljudskih postignuća koje je tek moguće vrednovati s (vremenske) distance. Ceste će se pohabati, zgrade će dotrajati, infrastruktura zastarjeti, a ostat će knjiga, pisana riječ. Kultura zato i jer je dovoljno širok pojam da obuhvati razne aspekte čovjekova djelovanja, ali i zbog neograničenih mogućnosti interdisciplinarnog pristupa u prikazu i analizi. Kultura i zato što baštinu Vele Luke i otoka Korčule treba dalje istraživati, podvrgavati kritičkom sudu, a javnost osvještavati o njezinoj vrijednosti.

Ime časopisa iznjedrili smo praktički u zadnji tren. Niti jedan od brojnih prijedloga nas nije zadovoljavao u potpunosti. Naposljetku je izabran naziv naše udruge. Ne da bi ciljao na svjetlost u mraku, prosvjetljenje neprosvjećenih ili uzvišenost, već na spoznaju ili barem potragu za spoznajom kao temeljnom ljudskom aktivnošću. Lanterna je i prepoznatljiv simbol Mediterana i uopće obale, pa je to i asocijacija na trpkocu i današnju perifernost ovog prostora stvaranja, ali i ono suprotno - sve moguće mediteranske paralele, vremenske i prostorne. Jer mi nismo svijet za sebe, već dio šire slagalice. A nismo ni od jučer i ni u jednom trenutku ne smijemo zaboraviti da je ovaj prostor iznjedrilo hrvatsku, ali i europsku pisanu misao, kulturnu i političku povijest, svu onu nadgradnju koju danas izjednačujemo sa suvremenom civilizacijom. No, taj put prepoznavanja i pozicioniranja u širem kontekstu tek moramo prokrčiti.

Važan segment na tom putu bio je izbor formata i grafički dizajn. Jer, i to je podjednako važan dio časopisa. Izgled i prijelom sami za sebe puno govore, a mogu još više približiti sadržaj i informaciju. Vjerujem da smo na tom polju već u prvom broju uspjeli barem donekle iskoračiti.

Na pitanja i sumnje s početka ovog slova, ne možemo i ne smijemo sami odgovoriti. To ćete prosuditi vi čitatelji, danas i sutra s odmakom i boljom perspektivom. Mi vam ga, ne bez bojazni, svjesni naših nedovoljnih snaga i pabirčenja, predajemo u ruke.